

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta štev. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose štev. 7

Polletna naročnina . Lir 800
Letna naročnina . Lir 1.500
Letna inozemstvo . Lir 2.500
Poštno ček. račun: štev. 24/12410

Leto IX. - Štev. 20

Gorica - četrtek 16. maja 1957 - Trst

Posamezna številka L. 30

Atomski poskusi

Komunistično časopisje je razočarano nad papeževim velikonočnim govorom, češ da je premalo »konstruktivno«. Po njihovem mnenju se je premalo zavezal za prenehanje atomskih poskusov.

Kdor ne pozna dovolj komunistične taktike, bi lahko nasedel njihovu človekoljubju. Komunisti vero vedno prezirajo in zavračajo, a kadar njim koristi, skušajo v propagandne namene izrabiti versko čustvo. Potem ko so krvavo zatrli poskus madžarskega ljudstva, da bi doseglo svobodo, se komunisti trudijo, da bi se pokazali zagovornike miru.

Vatikanski list »Osservatore Romano« razgalja komunistične spletke ter pravi, da Sovjeti nikoli niso v tako kratkem času napravili toliko atomskih poskusov kot sedaj. Njihovi poskusi gotovo povečujejo nevarno radioaktivnost, kakor to povzročajo poskusi drugih držav. Če je poskusov več, potem je njihova nevarnost večja. Da je ta nevarnost zaradi sovjetskih poskusov velika, dokazuje tudi poseg kitajskega voditelja Mao Tse Tung, ki je izdal posebna navodila za zaščito prebivalstva v severnih pokrajinah. Komunistična propaganda pozablja na škodljivost sovjetskih atomskih poskusov in kriči samo proti poskusom drugih držav.

Po razrušenju Hiroshime se je oglasil ves kulturni svet in obsojal tak način uničevanja človeških življenj; komunisti so se pa norčevali iz napačnega usmiljenja, pač v skladu s svojo tedanjo politiko.

Sedaj pa so se spomnili sočutja katoličanov in kristjanov in bi želeli za svoje namene tudi kakšne posebne obsodbe svetega očeta. Očitno so svetemu očetu, da mu ni mar usoda človeštva, da nič ne stori za preprečitev atomske vojne.

Komunisti so hudoobni ali veliki pozabljivci, ker ne vedo, da je sveti oče opozoril na nevarnost atomskih odkritij v času, ko Hirošima še ni bila razdejana, namreč leta 1941. Sveti oče je bil prvi, ki je izrazil željo, naj bi atomsko energijo uporabljali v prave namene: »Znanstvena pridobitev, ki bo prinesla revolucijo v moderno življenje, bo pomnila neizmerno vrednost za napredek človeške družbe, če bo prav uporabljena. Povečanje človeških možnosti mora z drugimi besedami prinesiti tudi povečano zavest odgovornosti. Moderne iznajdbe so vedno ali pot napredka ali orodje, ki prinaša smrt in podivjanost.«

Čudno, zakaj komunisti ne pogledajo teh preteklih opominov svetega očeta. Sveti oče je oče vse človeške družine, ki skrbno bedi nad vsemi nevarnostmi, ki tej družini grozijo in zato ne potrebuje vzpodbude od strani komunistov.

Hruščev preureja sovjetsko upravo

Tajnik sovjetske komunistične partije Hruščev je predložil Vrhovnemu sovetu načrt o preureditvi uprave v sovjetski industriji. Skrčili bodo veliko število uradništva in ga premestili. Opazovalci pravijo, da je dosedanja birokracija preveč ovirala gospodarski razvoj. Drugi pa pravijo, da so to bili tehnični strokovnjaki, nad katerimi hoče Hruščev nemoteno zavladati. Tretji pa vidijo v tej skupini preveč starinov, ki ovirajo mlajše rodove, ki so postali siti navodil iz Moskve, ki so prepogostokrat neizvedljiva. Z upoštevanjem mladih sil bi se vzbuđilo tudi zanimanje in vnema za delo.

Politična razgibanost v italijanski prestolnici

Italijansko-francoski odnosi

V preteklem tednu je obiskal Rim predsednik francoske republike Coty. Obisk je imel namen utrditi italijansko-francoske odnose prijateljstva in evropske misli. Sedaj so odnosi med Italijo in Francijo zares prirčni. Obe državi sta v mednarodnih vprašanjih edini. Obe državi nastopata skupno pri urejanju velikih svetovnih zadev. To prijateljstvo je izraz skupnega zgodovinskega poslanstva obeh narodov in držav. Obe državi sta v atlantskem zavezništvu in članici številnih evropskih organizacij. Obe imata v zadnjem stoletju velik pomen za Evropo. Ta vloga je danes še posebno pomembna, ko stojimo pred ureditvijo združene Evrope.

Coty v Vatikanu

Ko je francoski državni poglavar končal svoj obisk in razgovore s italijanskimi državniki, se je v ponedeljek podal na obisk v Vatikan. Po Karlu Velikem leta 800 ni noben francoski vladar več obiskal Vatikan na tako slovesen in prirčen način. Obisk Karla VIII. za časa Aleksandra VI. je bil obisk okupatorja, ki je prišel z vojsko v Italijo. Ko je bil v začetku tega stoletja odpovedan sporazum med Francijo in Vatikanom iz leta 1801, se je položaj katoliške Cerkve v Franciji v mnogem spremenil. Po končani prvi svetovni vojni je Francija uredila diplomatske odnose s Vatikanom in sklenila »modus vivendi«. S tem sporazumom so bile v Franciji zopet dovoljene cerkvene organizacije, ki so bile prej prepovedane ali kvečjemu dopuščene. Zgodovina odnosov med Vatikanom in Francijo je dokaj živahna. Zato je obisk Cotyja v Vatikanu velikega pomena. Mnogi napovedujejo možnost novega konkordata med Vatikanom in Francijo. Toda novi konkordat nima Cerkvi ničesar jamčiti, kar že ne bi uživala. Cerkve je v Franciji politično popolnoma nevezana in taka želi tudi ostati. Pomen tega obiska je bolj v tem, da je uradna Francija počastila poglavarja katoliške Cerkve in tako uvedla normalne odnose z moralno silo, od česar ima le koristi.

Vladna kriza

Italijanska politična kriza je z obiskom francoskega državnega poglavarja stopila nekoliko v ozadje. Predsednik Gronchi je bil popolnoma zaposlen z visokim obiskom, zato so pa bila bolj delavna tajništva raznih političnih strank. Polagoma zmaguje mnenje, da je še najboljši štiristrankarski vladni sistem. Toda vprašanje je, kako pridobiti dosedanje štiri vladne stranke, da se zedinijo in stopijo v vlado. Ena jasna odločitev je le dozorela v tem času in ta je, da se Nennijski socialisti ne morejo ločiti od komunistov. Ta jasna beseda je sedaj olajšala položaj socialnih demokratov.

Kdo bo sestavil novo vlado? Gronchi ima v tem oziru veliko izbiro, ker so tudi v krščanski demokraciji različne tendence. Možnost, da bi Segni sestavljala novo vlado, ni haš velika, zlasti če pomislimo na neljubi sporček, ko je Segni zavaroval zunanjega ministra Martina, ker ta ni odposlal Gronchijeve poslanice v Washington. Verjetno tudi Segni sam ne želi več plesati po gibljivi in nesigurni vrvi in si želi miru na Sardiniji. Tako ima krščanska demokracija še dru-

ge kandidate kot so Fanfani, Gonella, Pella, Seelba ter Campilli in Zoli. Toda predsednika je lahko določiti. Težji pa je njegov program in krst na Montecitorioju.

Sam predsednik Gronchi želi nekoliko več svobode v zunanji politiki, ki je doslej preveč atlantska ter odvisna od Londona in Pariza. Če pa bo to uspelo, nam bo pokazal konec vladne krize.

Še o razorožitvi

Problem razorožitve še vedno muči človeštvo. Sovjetski zunanji minister Gromiko je izjavil, da bo Sovjetska zveza nadaljevala z atomskimi poizkusi, če jih bodo nadaljevali tudi na Zapadu. Na Zapadu pa pravijo, da ne morejo prej nehati in odvračati tega strašnega orožja, če ne bo istega storila tudi Sovjetska zveza. Tudi zapadnonemški parlament je razpravljal o atomski nevarnosti in sprejel sklep, s katerim poziva velesile, naj prenehajo z atomskimi poizkusi. Sedaj smo v začaranem krogu, iz katerega je moči priti le s pogajanjem. Nujno potreben je učinkovit sporazum.

Anglo-nemški odnosi

Predsednik britanske vlade je bil na obisku v Bonnu. Zadnje zasedanje Atlantske zveze v Bonnu in neprestani obiski državnikov v Zapadni Nemčiji potrjujejo, da se Zapadna Nemčija vrača med evropske velesile ter da je poleg Italije in Francije nosilka skupnih evropskih pobud. Razgovori, ki jih je imel angleški premier, so se vrteli okoli nemške združitve, preureditve britanske vojske ter ureditve trgovine. Anglija je ponovno zagoto-

vila Adenauerju svojo podporo za združitev obeh Nemčij. Zadeva ustanovitve svobodnega trgovinskega področja, ki naj dopolnjuje Skupno evropsko tržišče, je zadeva, ki jo mora Nemčija še preučiti.

Prav tako ni nemška vlada zadovoljna z britanskim načrtom o zmanjšanju britanskih oboroženih sil v Zapadni Nemčiji.

Dasi še niso med Nemčijo in Anglijo razčiščena vsa vprašanja s tem zadnjim obiskom, je vendar upati, da je prišlo že do precejšnjega zblizanja, ki bo rodilo boljše odnose med Anglijo in Zapadno Nemčijo.

Bližnji Vzhod

Tajnik Združenih narodov je obiskal Izrael in se zdi, da želi doseči nekaj sporazum o nenapadanju med Arabci in Judi. Čas dela na Vzhodu proti Nasserju, ki izgublja vodilno vlogo med arabskimi državami. Ob Nasserju stoji samo še Sirija, a še ta zelo rahlo. Libanon, Saudova Arabija, Irak in Jordanija so se popolnoma rešili Nasserjevega vpliva. Tudi Arabci v Afriki od Maroka do Libije nočejo Nasserjevega vodstva.

Zasedanje madžarskega parlamenta

Madžarski predsednik Kadar je sklical svoj okrnjeni parlament, da je potrdil njegovo krvoprelitje. Ob tej priliki je Kadar preosnoval svojo vlado z Rakosijevimi sodelavci. Danes je Madžarska popolnoma pod sovjetskim vplivom. V Budimpešti odloča Moskva. Tudi Kadarjeva vlada je s parlamentom počastila spomin padlih ruskih vojakov, ne pa madžarskih žrtev. Kadar je ostro napadel Nagyja, Maleterja in kardinala Mindszentyja ter jih obdolžil, da so hoteli uvesti Zahodu naklonjeno diktaturo. Nekateri opazovalci celo sodijo, da bo Moskva zopet postavila na oblast Rakosija.

CERKEV IN SOCIALIZEM

Zadnji čas slišimo in beremo o nekem zblizanju med Cerkvijo in socializmom. To zblizanje naj bi našlo potrdila v raznih obiskih socialistov pri papežu Piju XII. Prav zadnji čas je bil pri papežu predstavnik angleških laburistov Gait-skill in sedaj še francoski minister Pineau. Toda tu je treba pojasniti, da angleške laburistične stranke ne moremo šteti med socialistična gibanja. Znano je, da je katoličanom zabranjeno sodelovanje v o-nih socialističnih gibanjih, ki so marksistično in protiversko usmerjene. Tega ne moremo trditi o angleški laburistični stranki, v kateri je bilo katoličanom vedno dovoljeno sodelovanje. Znano je tudi, da so mnogi vidni angleški katoličani laburisti. Če pa bi tepega dne prevladala v angleški laburistični stranki protiverska in materialistična težnja, bi se pa seveda položaj spremenil in bi katoličani ne mogli take stranke podpirati. V takem položaju kot smo pa danes, pa ni prav nič čudnega, če papež sprejme na razgovor predstavnika angleške laburistične stranke.

Kar zadeva obisk francoskega zunanjega ministra Pineaua, moramo vedeti, da spremlja svojega državnega poglavarja, ki je tudi obiskal papeža. Mednarodna in diplomatska vpljudnost zahtevata, da k temu obisku spremlja svojega državnega poglavarja. Ali pa bi naj zahtevali, da mora za čas obiska v Franciji pasti vlada in leteti socialisti iz vlade in priti na vlado ka-

toliški elementi?

V Cerkvi se ni prav nič spremenilo. Če se je spremenilo kaj pri domačih in tujih socialistih, je pa to njihova zadeva, ne pa zadeva Cerkve.

Tudi v obisku poljskega kardinala Višinskega bi mnogi radi videli neko priznanje socializma. Najbolj poučeni celo trde, da je poljski kardinal že kar sklenil nekak sporazum s socialističnimi silami na Poljskem.

Vedeti moramo, da je prav od-klon od brezbožnega socializma na Poljskem stalo kardinala Višinskega in njegove mnoge duhovne s-brate dolga leta svobode in ječe. Poljski škofje niso sklenili s socializmom, natančneje povedano s komunistom, prav nobenega sodelovanja. Poljski škofje so šli v ječo, a so ostali duhovni vodje svojega ljudstva tudi v ječi. Šele ko je nastopila na Poljskem mučna situacija, so oblastniki spreviedeli, da je bolje, če so škofje prosti, ker bodo oni imeli večji vpliv na mase, da jih pomire, da ne bodo zatirane mase obračunale s svojimi krvniki. Ker bi nastalo novo krvoprelitje, kateremu bi lahko sledilo še hujše, če bi se vrnilo v deželo Sovjeti, so škofje uporabili svojo moralno silo in ustavili novo prelivanje krvi. Ta poziv pa ni bil nikakor v nasprotju s poslanstvom Cerkve. Na Poljskem je nastopilo le pomirjenje, ne pa priznanje režima, ki je še vedno komunističen, pa naj se govori o stalinizmu ali pa o socializmu.

Avstrijske narodne manjšine in Beograd

Pred štirinajstimi dnevi smo pisali o novem manjšinskem zakonu, ki ga pripravlja dunajska vlada in ki bo do narodnih manjšin zelo krivičen. Tedaj smo poudarili, da je dolžnost jugoslovanske vlade, da za svoje narodne manjšine nepristransko skrbi in se za njih pravice bori vsaj toliko, kolikor delajo to druge države za svoje manjšine, in smo navedli ravno zgled Avstrije in njeno potegovanje za pravice nemške manjšine na Južnem Tirolskem. Medtem se je beograjska vlada res nekoliko zganila. Zastopnik zunanjega ministra Drašković je imel častniško konferenco in na njej obsodil tudi ravnanje avstrijske vlade z jugoslovanskimi manjšinami. Za njim se je oglasila tudi beograjska »Politika« in prinesla članek, v katerem pravi med drugim: »Čudno je, da Avstrija, ki so ji pravice Tirolcev v Italiji tako pri sreč, ne razume borbe koroskih Slovencev in gradiščanskih Hrvatov za priznanje njih narodnih pravic.«

Vendar se človek pri vsem tem ne more otresti vtisa, da je vse zavzemanje jugoslovanskih oblasti za njih narodne manjšine v inozemstvu, le zelo prisiljena stvar. Ta občutek smo vedno imeli tudi na Tržaškem in Goriškem. Odkod izvira ta hladnost? Gotovo iz dejstva, da jugoslovanske narodne manjšine po večini ne odobravajo jugoslovanskega komunističnega režima. Zato vidimo povsod, da se Beograd zavzema le za svoje komuniste in ne za narodne manjšine kot take. Verjetno bo tudi pri razgovorih med jugoslovansko in italijansko mešano komisijo v Rimu ostalo tako.

Velik uspeh jugoslovanskega nogometa

Nedeljski tekmi med Jugoslavijo in Italijo v Zagrebu je prisostvovalo nad 45 tisoč gledalcev, izmed katerih je bilo deset od sto Italijanov. Italijanski časopisi priznavajo, da se je tekma vršila v najlepšem redu in da ni prišlo do nobenega incidenta, če izključimo, da so nekateri gledalci protestirali, ker so Italijani razobesili na stadionu svojo trobojnico, česar Jugoslavlani niso naredili.

Italijansko moštvo se je znašlo pred dobro izurjenim jugoslovanskim moštvom. Italijani priznavajo, da se morajo odkriti pred njihovo spretnostjo in da so bile nekatere poteze Jugoslovancev na višku popolnosti. Cel čas igre da so pokazali popolnost, ki jo športnik lahko zahteva od najboljših ekipe. Nogometna tekma se je zaključila s sijajno zmago Jugoslovancev 6 proti 1. Italijani priznavajo svoj poraz, a kot pravi športniki priznavajo tudi svojo nepripravljenost in zaključujejo, da naj jim ta poraz služi kot kazipot v njihov športni preporod, jugoslovanski igralci pa kot vzor, ki ga mora doseči vsak pravi športnik.

Prekop Donava-Tisa-Donava

Dne 1. aprila so začeli z deli pri velikem prekopu Donava-Tisa-Donava v Vojvodini. Predvideno je, da bo delo trajalo deset let, saj bo glavna struga prekopa dolga 260 km, široka pa od 20 do 40 m, v globino bo pa merila od 2,5 do 5 m. S tem prekopom mislijo dokončno rešiti vprašanje poplavl in suše v Vojvodini, ki je žitnica Jugoslavije. Ali spomladanske poplave ali poletne suše skoro vsako leto zelo škodujejo pridelke. Z novim prekopom bodo te nepravilne odstranjene, ker bo prekop služil spomladi za odvajanje vode, poleti pa za namakanje. Vojvodina bi potem morala dati na leto 250 tisoč vagonov pridelkov več. — Vse to bo morda res, če bo režim znal vlti kmetom veselje do obdelovanja zemlje. Saj vemo vsi, da kriza v jugoslovanskem kmetijstvu ni od suše in poplavl, temveč zaradi režima, ki s svojo zgrešeno kmetijsko politiko prisilne kolektivizacije in prekomernih davkov ubija v kmetih veselje do dela.

NAŠ TEDEN V CERKVI

IZ SV. EVANGELIJA

Eisti čas je rekel Jezus svojim učencem: »Odhajam k njemu, ki me je poslal, in nihče izmed vas me ne vpraša: 'Kam greš?' Ampak, ker sem vam to povedal, je žalost napolnila vaše srce. Ali resnico vam govorim: za vas je dobro, da grem. Zakaj, če ne odidem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal. In ko pride on, bo prepričal svet o grehu in o pravičnosti in o sodbi; o grehu, ker vame ne verujejo; o pravičnosti, ker grem k Očetu in me ne boste več videli; o sodbi pa, ker je vladar tega sveta že sojen. Še mnogo vam imam povedati, a zdaj bi še ne mogli nositi. Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo učil popolne resnice: ne bo namreč govoril sam od sebe, temveč kar bo slišal, bo govoril in prihodnje reči vam bo oznanjal. Vse, kar ima Oče, je moje; zato sem rekel, da bo iz mojega jemal in vam oznanjal.«

Ko se je Zveličar poslavljaj od apostolov, je njihovo srce napolnila velika žalost. Znamenje, da so ga zelo ljubili. Niso mogli živeti brez Njega. On jim je bil vse na svetu. Vedno znova so ga iskali, za Njim in z Njim so hodili, pri Njem vztrajali, radi in zvesto poslušali ter hvaležno uživali Njegove dobrote. Čutili so, da brez Njega postane življenje podobno smrti: vse pušča, prazno in mrtvo, vse težko in neznosno. Zato so trepetali ob napovedih trp-

ljenja, smrti in ločitve. Vsi so goreče želeli eno samo stvar: da bi Zveličar nikoli ne odšel od njih, ampak vedno pri njih ostal, jih čuval in vodil, podpiral in jim pomagal. Boljša in bolj zaželena bi jim bila smrt kot pa življenje brez Njega.

Kolika ljubezen, kolika skrb, kolika zvestoba! Imeli so pravilno spoznanje in pravilne občutke. Jezus jim je bil vsestransko središče. Biti pri Njem in biti z Njim, biti Njemu všeč, uživati Njegovo naklonjenost, uživati Njegovo prijateljstvo, po tem so stremeli, to je bil njihov ideal.

Ko bi vsi katoličani imeli take misli in taka čustva! Imeli to zavest: da brez Odršenika ni ne veselja, ne sreče, ne pravega življenja. Kako vse lepše bi bilo po mestih in deželi! Kako bi vsi hrepeli po Njem! Kako bi ga zvesto obiskovali v cerkvi! Kako vztrajno bi mislili Nanj! Kako bi goreli in žareli v ljubezni do Njega! Kako pogosto bi hodili k sv. zakramentu! Tako pa vsega tega ni ali pa zelo malo, prav nič zadovoljivo. Kaj manjka? — Manjka ljubezen do Boga! Manjka dobra volja za Boga in božje reči.

Največji judovski greh je bil ta, da niso priznali, ampak zatajili in ubili vidnega Boga.

Največji greh naše dobe je približno isti: ljudje zopet ne priznavajo, vsaj v dolžni meri ne, tajijo in zanemarijajo vidnega (utelešenega) Boga.

Prijatelj, koliko ljubezen imaš do Tvojega Zveličarja, ki prebiva v tabernaklu?

SLOVENSKA REDOVNICA

V karmeličanskem samostanu v Zirkenu je naredila slovesne obljube s. Stefanija Mijatović, doma iz Postojne. Leta 1948 je prišla v Anglijo kot delavka. Pozneje je spoznala, da jo Bog kliče v redovni stan in si je izbrala strog karmeličanski red sv. Male Terezike.

19 ZLATOMASNIKOV

V mestu Tripolis v Libanonu je 19 zlatomasnikov skupno s svojim škofom opravilo jubilejno sv. mašo. Zlatomasniki so stari od 75 do 96 let. Vsi duhovniki pripadajo maronitskemu obredu.

ZUPNIJA SV. DOMINIKA SAVIJA

V mestu Asti je škof odločil, da eno župnijo posveti sv. Dominiku Saviju, ki je bil doma v tej škofiji. Škof Cannonero je položil temeljni kamen za novo župno cerkev. Prisotnih je bilo zelo veliko ljudi, med njimi tudi potomce svetnikove rodbine.

ROMARJI V POMPEJIH

8. maja so po cerkvah tako imenovane prošnje (supplice) v čast Pompejski Materi božji. Največje število vernikov je bilo zbranih gotovo pred romarsko cerkvijo v Pompejih, saj jih je bilo 50.000. Prisotni so bili tudi nešteti romarji od drugod, celo iz tujine.

ŠTEVILNI KRSTI V HONG KONGU

V Hong Kongu so za Veliko noč krstili kar 3.200 katehumenov. Veliki teden so bile vse cerkve polne vernikov, ki so z zanimanjem sledili verskim govorom. Govorniki so poudarjali potrebo, da morajo laiki poglobiti svoje versko znanje, da bodo lahko uspešno vplivali na spreobrnjenje poganov.

ZNAMKE ZA JUBILEJ SVETIŠČA MARIA-ZELL

Avstrijska vlada bo izdala posebno znamko v prazno 800-letnico Marijine božje poti v Maria-Zell. Svetišče je bilo ustanovljeno leta 1157, ko je nek benediktinski misijonar, ki se je tam zgrabil, našel majhen Marijin kip pod visoko skalo. Ko je molil pred kipom, se je skala odprla. Menih je spoznal v tem čudežu Marijino željo, naj bi jo častili na tistem kraju.

MESTNI STRAŽNIKI PRI SV. OČETU

Italijanski mestni stražniki so imeli v Rimu svoje drugo narodno zborovanje. Prosili so tudi za sprejem pri sv. očetu. Sprejem je bil v petek 10. maja. V daljšem nagovoru jim je sveti oče razlagal, kako naj opravljajo svojo odgovorno nalogo.

CERKEV ZA OTROKE

V Barceloni so zgradili cerkev, v kateri so oltarji, klopi in vse drugo v otroški velikosti.

VELIKO ROMANJE V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

V zgodovinsko svetišče Mučencev v mestu Auriesville je 5. maja prišlo 500.000 romarjev. Auriesville je kraj, kjer je bil mučen sv. Izak Jogues, jezuitski misijonar, ki je bil prvi bel človek, ki se je nastanil med Indijanci, na ozemlju današnjega New Yorka. Misijonarja so Indijanci ubili leta 1646.

ALŽIRCI APELIRAJO NA PAPEŽA

Voditelj alžirske osvobodilne fronte Ferhat Abbas je poslal sv. očetu pismo, v katerem pravi:

»Naša vstaja je zakonita, kakor so bile zakonite borbe evropskih narodov za neodvisnost. V tej vojni naš hoče kolonializem prisiliti, da bi sprejeli zakon moč-

nejšega. V Alžiru imamo sleherni dan nov dokaz, da krščanstvo lahko obstaja poleg islama na istih tleh in mirno sodeluje pri materialnem in moralnem napredku iste ljudske skupnosti. Prav zaradi tega, da bi potrdili našo navezanost na takšno skupnost, spoštljivo apeliramo na vašo svetost, da bi mogli preživeti. V Alžiru ima Francija nekatere interese, alžirsko ljudstvo pa pravice. Interese in pravice pa lahko obvaruje proglasitev neodvisnosti in svobodno sodelovanje z republikansko Francijo.«

LEP OBISK MISIJONSKIH SOL

V Južni Rodeziji v Afriki so misijonarji v tridesetih letih svojega delovanja lepo organizirali katoliške šole. Sedaj obiskuje uradne ali misijonske šole 400.000 otrok.

„Molčeca Cerkve se ozira v Rim“

Založba Ferrari v Rimu je pretekli mesec izdala knjigo v italijanski in z naslovom: »Molčeca Cerkve se ozira na Rim« (La Chiesa del silenzio guarda a Roma), v kateri so popisane verske razmere in položaj Cerkve pri narodih pod komunistično oblastjo. Knjiga ima 490 strani in je, poleg obširnega uvoda, razdeljena v 12 poglavij. Vsako poglavje je posvečeno enemu izmed narodov pod rdečo zvezdo, in sicer po abecednem redu: Čehom, Kitajcem, Hrvatim, Letoncem, Litvancem, Poljakom, Rusom, Rumunom, Slovakom, Slovincem, Ukrajincem in Madžarom.

Nam Slovincem je posvečeno obširno poglavje, kjer je najprej podana na kratko zgodovina katoliške Cerkve med nami od knezov Gorazda in Hotimira, ki sta sprejela sv. krst l. 745, do današnjih dni.

Lepo je v knjigi orisano delo sv. bratov Cirila in Metoda, in poudarjena važnost brižinskih spomenikov, ki so — kot pravi knjiga — najstarejši evropski dokument, pisan v domačem jeziku. Lepo opisuje preizkušnje, ki jih je slovenski narod prebil za svojo zvestobo Cerkvi v teku stoletij, zlasti v dobi turških vpadov in protestantske reforme.

Ko se knjiga razpiše o delu slovenskih katoličanov v zadnjem stoletju, preide k razmeram v Sloveniji od l. 1954 dalje. Tu javno pohvali slovensko ljudstvo zaradi zvestobe do vere in Cerkve in popiše vse gorje, ki so ga morali Slovinci prestati pod komunističnim jarmom, ker so hoteli in še hočejo ostati zvesti veri svojih očetov, od krivičnih obsodb do glob, ki jih morajo plačevati, od odvzema premoženja Cerkvi do raznih sitnosti, ki jih imajo

neprestano škofje in duhovniki. V knjigi je omenjeno tudi Cirilmetodijsko društvo duhovnikov, ki ga Cerkve ne odobrava in ki je velik križ jugoslovanskih škofov.

Knjiga omenja tudi slovenske mučence, ki so bili mučeni in umorjeni zgolj iz sovraštva do njihovega verskega prepričanja, in tudi spoznavalce vere, ki umirajo z javno izpovedjo vere na svojih ustnicah, kot so bili slavist prof. Ramovš, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti; inženir ter akademski profesor Plečnik in drugi.

Lepo je popisana tudi skrb in ljubezen papežev do slovenskega naroda, zlasti pa sv. očeta Pija XII., ki je na vse mogoče načine podpiral Slovence, kjer koli so bili pomoči potrebni.

Knjiga »Molčeca Cerkve se ozira na Rim« vzbuja veliko zanimanja povsod po svobodnem svetu in ima namen, še bolj podžgati solidarnost svobodnega sveta z zaslužjenimi narodi pod komunističnimi režimi. Predvsem pa hoče pokazati svetu, da katoliška Cerkve pri teh narodih še živi, čeprav v verigah, in da je najhujši sovražnik ne bodo strli, ker ima obljubo Odršenikovo.

Mi Slovinci smo avtorju knjige in založnici hvaležni, ker pokaže svetu na kratko vso našo zgodovino, naš razvoj, naše boje in zmage, pa tudi vero našo in naših očetov ter zvestobo pravi Kristusovi Cerkvi. Naravnost v čast si pa štejemo izjavo grofa Karla Sforza, ki jo je napisal v knjigi »Jugoslavija« l. 1948 na str. 11 in ki jo tudi avtor te knjige navaja, namreč da smo Slovinci eden izmed najboljših resnih in pozitivnih narodov Evrope.

ZDRAVA KRITIKA

Na belo nedeljo se je moja žena brez potrebe sporekla z raznašalko Mladike. Prišel sem domov prav v trenutku, ko je bila »debatna« na višku. Moja žena je trdila, da smo že kupili Mladiko, da jo že imamo in da iste številke ne bo vendar dvakrat vzela. Tolkla je svoje, da ne vzame, saj vidi že po naslovni strani, da je to prva številka. Tedaj sem posegel v debato in kmalu spoznal, zakaj se ženske ne razumejo. Naslovna stran prve in druge številke je popolnoma enaka, ista barva, isti način in tako je prišlo do nepotrebnih vojske, ki se je končala z zmago raznašalk... Zelo svetujem Mladiki, naj se pokaže vsak mesec v novi obleki. — Ker že ni mogoče pripraviti vedno nove naslovne strani, naj bo vsaj barva druga, že zato, da ne bo kreganja med ženskami in da bodo imeli raznašalci lažje in tudi bolj veselo delo!

Isto nedeljo smo se eno pogodili v naši hiši. Moj fant je prinesel iz cerkve prijazno knjižico: Dekle in fant. Lična knjižica že po obliki in zlasti po vsebini. Tu

ne more priti do pomote kakor pri Mladiki, ker imajo knjižice vedno novo naslovno stran in novi naslov. Toda napako pa le imajo in dejal bi, da ni majhna. Moj sin, ki ima kar dobro oko, je hitro dobil v predalu prvi dve knjižici Lurd in Leta človekova; pomeril jih je med seboj in rezultat je neroden: tri knjižice so izšle in vsaka ima drugačno velikost, resnično tri knjižice, tri različne širine in tri različne višine. Kakšna bo to zbirka, če bodo Knjižice naprej prihajale in ne bodo imele iste oblike?! To je sicer popolnoma zunanja književniška hiba in netačnost, ki sicer večine bralcev ne moti, toda v bodoče naj odgovorni upoštevajo moj dobrohotni nasvet in naj pošiljajo te koristne knjižice v enaki velikosti.

Mladika in Knjižice izhajajo prvo leto, zato so razne zunanje napake razumljive in odpustljive. Nerazumljivo pa bi bilo, če se napake in nevednosti ne bi odstranile in zdrava, dobrohotna kritika ne upoštevala!

ni ceste in ubil tri izmed njih. Oba pilota je vrglo iz avta in bila sta na mestu mrtva. To pa ni še zadostovalo. Avto, gnan od strašne naglice, se je v trenutku obrnil, padel na sredo ceste in od tu odskočil še na desno stran med gledalce, ki so kot okameneli prisostvovali strašni tragediji. Vse se je zgodilo v trenutku. Tudi na desni strani ceste je bilo ubitih pet oseb, drugih pet pa težje ranjenih. Najbolj žalostno je, da je med mrtvimi pet otrok, dva 8-letna fantka in tri 8-10-letne deklice. Bili so vsi kmečki otroci iz bližnje vasi, ki so radovedni prihiteli gledat avtomobilsko dirko.

Tej strašni nesreči pri Mantovi, ki je do mozga pretresla vse pričujoče, se je pozneje pridružila še druga v Florenci. Dirkač »Tisoč milje« Gittings iz Holandske je nenadoma zgubil oblast nad krmilom, se zaletel z vso silo v drevo ob cesti in se tako hudo poškodoval, da je po-

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

25-LETNICA LJUBLJANSKEGA NEBOTIČNIKA

Pred 25-letji je bila gradnja nebotičnika v osrčju Ljubljane skoro drzna zamisel, danes pa gledajo nanj kot na starega znanca, ki jim ne vzbuja več posebnega zanimanja. Vendar so Ljubljančani srebrni jubilej svojega nebotičnika lepo praznovali. Stanovaleci so namreč okineali svoj dom z zastavicami in zelenjem. V zadnjih letih so okrog nebotičnika zrastle še druge visoke stavbe, ki so mestu v čast in mu dajejo značaj velikih mest.

NOVA POLIKLINIKA V LJUBLJANI

Ljubljana je dobila svojo polikliniko in sicer ob Njegoševi cesti. Poliklinika se deli na razne oddelke s 596 prostori. Vsak oddelki ima ordinacijske prostore, čakalnico in operacijsko sobo ter oddelke za druge medicinske postopke. Računajo, da bodo v novi polikliniki lahko pregledali dnevno okrog 2 tisoč bolnikov.

IZ JUGOSLAVIJE NA ŠVEDSKO

Na Švedsko je odpotovala nova skupina madžarskih beguncev iz Jugoslavije. V skupini, ki je odpotovala z Reke, je bilo 325 oseb, med njimi 15 težjih tuberkuloznih bolnikov. Doslej je Švedska sprejela največ madžarskih beguncev iz jugoslovanskih taborišč, in sicer 600 oseb.

LJUBLJANSKA DRAMA NA POLJSKEM

V preteklih dveh tednih se je mudila na Poljskem Ljubljanska drama. To je bil prvi obisk slovenskih igralcev na Poljskem po vojni. Nastopili so v Lodzu in v Varšavi. Igrali so Cankarjeve Hlapec, dve enodejanki Arturja Millerja in pa Moliera. Uspeh je bil zelo velik. Vsakokrat so bili vsi sedeži razprodani. O nastopu v Lodzu so časopisi pisali: »Mimo lahko trdimo, da naši igralci s svojo umetnostjo še nikoli niso želi takšnih uspehov, še nobeno občinstvo jim ni izkazovalo tako iskrenega občudovanja in tako navdušene hvaležnosti. Vsaka predstava je bila zanje pravo zmagovalstvo.« — V Varšavi so oddajali prvi del Hlapcev po televiziji.

Ko govorimo o uspehu Ljubljanske drame, ne pozabimo, da so igralci govorili v slovensčini in jih zato poslušalci niso dočela razumeli. Kljub temu so jih tako gor-ko sprejeli.

Kratke novice

NEMSKA MATI, KI JE IZGUBILA V VOJNI 14 SINOV

Letošnja Velika noč je bila za sedemdesetletno Marijo Miklej, begunko iz Vzhodne Nemčije, res praznik vstajenja. Ta dan je namreč našla edinega izmed štirinajstih sinov, ki so vsi postali žrtev vojne. Po odhodu svojega zadnjega sedemdesetletnega Roberta se je morala tudi sama z možem zateči v Vzhodno Nemčijo. Tu so druga za drugo prihajale žalostne novice o smrti njenih sinov in, ko ji je še mož umrl, je ostala sedemdesetletna Miklej sama na svetu. V letošnjem velikem tednu je šla Miklej nakupovat, pa jo je gruča vojakov pozdravila: »Dobro dan, babica.« Žena se je žalostno nasmehnila in rekla, da ne bo imela nikdar te časti, da bi jo kdo imenoval babico, ker so ji vsi sinovi padli v vojni. Povedala jim je svojo žalostno zgodbo. Tedaj se je eden izmed vojakov spomnil, da ima v Frankfurtu prijatelja, ki se imenuje Robert Miklej. Začeli so poizvedovati in res se je izkazalo, da je bil Robert njen sin. Tako je srečna mati po štirinajstih letih lahko spet objela zadnjega izmed svojih štirinajstih sinov.

USPELA OPERACIJA NA SRCU

Profesor Franc Paolo Tinozzi, ravnatelj kirurške univerzitetne klinike v Paviji, je rešil nekemu mladeniču življenje z drznim operacijskim posegom. Mladenčica so namreč zabodli v srce in profesorju Tinozziju se je posrečilo, da je zaprl rano na srcu, ki je bila dolga 4 centimetre.

Neki ameriški zdravnik je pa napovedal, da bodo čez nekaj let človeško srce lahko enostavno zamenjali z drugim. — Zaljubljeni bodo potem res mogli drug drugega darovati svoje srce.

zneje v bolnici podlegel. Zaradi deževnega vremena sta še dve drugi vozili sporsnili na mokri cesti in se prevrnili. Eden izmed dirkačev je bil na mestu mrtve, drugega so težko ranjenega pripeljali v bolnico. — Mislimo, da bi bil res čas, da se take dirke prepovedo. Saj postajajo »dirke smrti«.

Ob obletnici tretjega maja

Dne tretjega maja 1945 je naš narod slavil zmago nad fašističnimi okupatorji, ko- nec druge svetovne vojne in svoje osvobod- jenje.

Zgodovinski sklepi Slovenskega parla- menta na Taboru v Ljubljani ostanejo trajen dokaz, kako so tedaj Slovenci ho- teli urediti svoje državno življenje: Svo- bodna združena Slovenija v demokratični Jugoslaviji kot zvezi narodnih držav na slovanskem jugu Evrope.

Novo komunistično nasilje, ki je še straš- nejše, kot je bila nacistična okupacija, je začelo uničiti narodne upe in načrte, a izbrisati jih ne more.

Državni tajnik Združenih ameriških dr- žav je dne 22. aprila 1957 izjavil: »Mi hočemo svobodo podjarmljenih narodov in delamo za njihovo osvobodjenje: ne da bi hoteli obkrožiti Rusijo v kakem sovra- žnem namenu, ampak zato, ker je mir o- grožen in je svoboda samo navidezna, do- kler niso nasilno razdeljeni zopet zedinje- ni in podjarmljeni zopet osvobodjeni.«

Ves svet ve, da so med podjarmljenimi tudi narodi Jugoslavije.

Da bi mogli ti narodi odstraniti vsilje- no diktaturo in uvesti v svoje državno življenje demokratične ustanove, morajo združiti svoje moči. To je očitno nujen pogoj vsakega možnega uspeha.

Narodni odbor za Slovenijo zato tudi letos — kot že tolikokrat — ponovno pro- si in poziva, da bi vsi, ki žele srečno bo- dočnost sedaj podjarmljenih narodov Ju- goslavije v svobodi, vztrajno gradili njih složen nastop za osvobodjenje.

Zal smo tudi v minulem letu morali ugotavljati, da mnogi pisci in javni delav- ci v emigracijskih skupinah še vedno iz- gubljajo čas in tratio moči za ugotavljanje minulih napak in krivic ter za širjenje nasprotovanja in sovraštva.

Vse tako delo je v našo skupno škodo. Po naravi smo sosedje, živimo neposredno drug ob drugem, deloma celo na skupnem, mešano naseljenem ozemlju. Po krvi, zgo- dovini in izročilu smo narodi skupnega slovanskega porenja. Narodna in državna neodvisnost je in vedno bo potrebovala na-

šo skupno obrambo. Gospodarski in pro- metni interesi ukazujejo, da iščemo naj- boljše sporazumne rešitve. Šele s tako re- šitvijo bomo mogli vzbuditi zaupanje ve- likih demokratičnih sil. Šele s tem bi na- stopili kot sposobni branilci reda in miru in zanesljivi pospeševalci dobrega sosedstva in blagostanja v tem delu Evrope.

Slovenci ob vsakoletnem spomenu 3. ma- ja 1945 vpičejo nepozabnih žrtev, ki jih je terjala borba za osvobodjenje, kakor tudi tistih, ki jih naš narod še prenaša v od- poru proti komunističnemu nasilju, sloves- no obnovljamo sklepe našega narodnega parlamenta. Smatramo, da vse težke izku- sbe od tedaj do sedanjih dni dokazujejo, da je složno nastopanje vseh demokratič- nih sil narodov Jugoslavije pogoj za vsa- ko uspešno uveljavljanje demokratičnih ustanov in našim državnim življenju. Pri- zadevanja za sporazum v ta namen brani- mo in pospešujemo, nasprotovanja in spo- re, ki ta razvoj ovirajo, obžalujemo in ob- sojamo.

Narodni odbor čestita Slovincem za praz- nik tretjega maja z željo, da bi zarja svo- bode čim prej zopet zasvetila in stalno o- stala nad našo domovino.

V Washingtonu, 3. maja 1957.

Za Narodni odbor za Slovenijo
Dr. Miha Krek, predsednik
Dr. Bogumil Vošnjak, podpreds.

V vinogradu po slani

Huda slana preteklega tedna je posebno močno poškodovala trte. Zato se kmetje vprašujejo, kaj početi sedaj, ko so mladi- ke osmojene. Ing. B. Breznik daje nasled- nje nasvete:

Ko slana osmoli mladike, je treba upo- števati predvsem razvoj trsa, kako daleč so že zrasle mladike, ter jakost poškodb. Ako je bila slana neznačajna in je poško- dovala zgolj vršičke nad kabrniki, ni tre- ba prikrajevati mladike. Ako je slana mla- dike skoraj v celoti uničila, tedaj je naj- boljše, da jih prikrajsamo do osnovnih očeš. Tako prisilimo nepoškodovana osnovna o-

česa, da poženejo čim prej nove mladike. Nikakor niso priporočljivi daljši čepi, ker zraste tedaj večje število mladik, ki so po navadi slabo razvite in do jeseni ne dozo- re. Takšen les pa pozimi običajno pozebe. Tudi bi bilo nepravilno poškodovane mla- dike povsem odstraniti, ker bi nastale ve- like rane na lesu. Hkrati bi pa poškodo- vali tudi osnovna očesa in ne bi mogli zato dobiti zadostno število novih mladik za prihodnje leto.

Ali pa dva do tri tedne počakajmo, do- kler si zmrzli trsi ne opomorejo, ter po- novno začnejo z rastjo novih mladik. V treh tednih, ker je takrat že mnogo tople- je, zbrsti iz osnovnih in skritih očeš več mladik; tudi nekatere namrzle si v tem času še opomorejo. Nato namrzle trse o- plevimo nepotrebne mladik na starem lesu kakor tudi na reznikih ter šparonih.

Atomska sila v miroljubne namene

Včasih ima pesimist več razlogov za svo- je nazore od optimista.

Medtem ko smo že poskusili uničujočo atomsko moč ter je njeno delovanje v po- gubonosne namene že dovolj dokazano, nimamo za drugo, blagonsno stran te sile še prav nič gotovih dokazov. Čudna stvar, da države zmečejo toliko denarja za pro- učevanje, raziskovanje in poskuse uničujo- če sile za vojne namene, tako malo pa za koristno stran iste sile.

Ker stane proizvodnja atomske energije velike vsote denarja, bi si mogle samo države z močno industrijo dovoliti nado- mestitev sedanje gonilne moči z atomsko. Za manjše industrije pa niti govora ni o tem, vsaj za sedaj ne.

Prvič bi morali investirati velike vsote za preureditev novih naprav, vse obstoječe bi šlo v staro železo, zato v doglednem času ne bodo mislili na kaj takega.

Atomska energija se splača samo, če pro- izvajana v veliki množini, za manjše koli- čine ne pride v poštev, ker so naprave neprimeroma dosti dražje od hidro — ali termo elektrarn. Na vodi in premožu bo- gati kraji ne bodo opustili zlahka, kar imajo doma, ter gradili novo, dražje. Pa tudi iz političnih in strateških ozirov ne bodo storili tega.

Evropske države so si pomagale tako, da so ustanovile atomsko skupnost za iz- koriščanje atomske sile v miroljubne na- mene.

Izključeno pa je, da bi mogli rabiti a- tomsko energijo v manjših obratih, to iz- več vzrokov, katerih ni mogoče vseh na- vesti. Eden glavnih je radioaktivno izža- revanje. Morali bi tak motor dobro zakriti s svincem ali z betonom. Izračunali so, da bi moral imeti motor za avtomobil 50 ton težak oklep, da bi ljudje ne občutili škod-

Zamenjali bodo bankovce

V kratkem bodo prišli v promet kovanci po 20 lir. Tem novim kovancem bodo v doglednem času sledili še drugi. Bankovce po 500 lir bodo zamenjali s srebrnimi ko- vanci in to v neomejenem številu. Ome- jeno pa bo število zlatnikov po 10.000 lir, ki jih misli izdati italijanska vlada v svoj- jih izdelovalnicah denarja. Zdi se, da bo- do te zlatnike imenovali »fiorine« v spom- in na zlato dobo florenškega mesta v XIII. stoletju. Te »fiorine« so v Firencih izdali po zmagoviti bitki pri Montalcino in so imeli na eni strani vtisnjeno podobo sv. Janeza Evangelista, mestnega patrona, na drugi pa lilijo, ki je bila znak zmago- valcev Montapertijev in Campaldina.

V času pletve se odrežejo vsi šparoni in rezniki do onega mesta, kjer se je razvila najlepša mladika. Ta način ima to pred- nost, da je prikrajevanje reznikov in špa- ronov združeno s pletvijo, in da ima vsak vinogradnik na dlani, kaj bo odrezal ali opele, da bo trs v naslednjem letu že red- no rodil, razumljivo nekaj manj.

Trsje, ki je močno poškodovano od sla- ne in pri katerem smo morali izvršiti zeleno rez, je treba pognojiti s fosforovi- mi, kalijevimi ter hitro učinkujočimi du- šičnimi gnojili.

S strokovno izvršeno rezjo, z dobrim gnojenjem, s plitvim okopavanjem in pra- vočasnim škropljenjem vinogradov nudimo novo zraslim mladikam možnost, da kljub krajši vegetacijski dobi do jeseni dobro dozore.

ljivih posledic na zdravju. Iz tega je raz- vidno, da se bo dala ta moč uporabiti le za velike stvari, n. pr. za parnike, velike tovarne itd. V Ameriki to tudi že delajo. Za majhno in domačo rabo ni še nobene- ga upanja.

Vendar se ne da z gotovostjo povedati, kaj še prinese prihodnost na tem polju. Nova raziskovanja prinesejo vedno kaj no- vega, najbrž pa se atomska sila ne bo dala uporabiti za toliko potreb in na toliko načinov v vsakdanjem življenju kakor n. pr. elektrika.

R.L.

ŽENSKI KOTIČEK

KO SO PRIPELJALI NEVESTO

Pravo krščansko življenje družine teme- lji na gospodinjji, oz. na nevesti, ki pride v družino; pa naj bo nevesta še tako re- nega stanu, glavno je, da se s svojo novo družino, kateri od dneva poroke pripada, razume, in da se medsebojno vsi člani spoštujejo. Star pregovor pravi: Spoštuj in boš spoštovan! Toda sedajni moderni svet bi rekel: Kaj pogovor! Kaj pa naj stari vedó!

Toda prav tu na Goriškem in na Krasu so bile nekoč zelo lepe navade. Iz otro- ških let se spominjam, pred svetovno voj- no je bilo, kako lepo in veselo je bilo, posebno na vaseh, v oni hiši, kjer so praznovali svatbo (ohcet). Ostalo mi je v spominu, kako smo, cela skupina otrok, nestrpnost pričakovali trenutka, ko bomo zagledali svate. Že od daleč smo slišali veselo petje in vrisk, juhu, juhu!, pa tudi harmonika je pela, da je bilo veselje! Ko pa je prišla družba v spremstvu neveste, smo šli vsi na ženino dvorišče. Žene in dekleta iz radovednosti, mi otroci pa za- radi »konfetov«. Prav pri naših sosedih je bila svatba, zato mi je ta dogodek ostal še bolj v spominu; to lepo staro navado bom tudi na kratko opisala.

Ko pripeljejo nevesto na novi dom, je ne pustijo takoj v hišo. Najstarejši od svatov, imenovan starešina (prišel je s svojo ženo, ki je v roki nosila culo s hle- bom belega kruha, jabolk in orehov) sto- pi pred vrata in zastre vhod v hišo ter postavi tja lestev. Tudi nevestin spremlje- valec ima važno vlogo. Starešini, ki pred vrati čaka s steklenico vina in kozarcem in čaka na prihod neveste, mora predsta- viti nevesto. Da je pa pri tem več smeha in zabave, gre med prisotne ženske in iz- bere najbolj nerodno in smešno ter jo pe-

lje pred starešino. Ta jo seveda odslovi, prej pa najde na njej še celo vrsto na- pak, katerim se ljudje iz srca nasmehuje- jo. Za to pridejo na vrsto še druge po- dobe, a nobena ni prava. Slednjič, ko je bilo zabave že dovolj, gre spremljevalec po nevesto. Njo in ženina pripelje pred starešino, ki glasno zakliče. Pozdravljena, ta pa je naša! Nevesta pozdravi vse zbran- ce, medtem ko starešina odstrani od vrat lestvico in predstavi nevesto ženinovi ma- teri in očetu, bodoči tačči in tastu. Ta objameta srečno nevesto in sina, oče pa vpraša sina: Kaj sta nam prinesla v dru- žino? Odgovorita mu: Mir in blagoslov božji. Starši pa nato: Bog z vama in bo- dita blagoslovljena!

Med tem pa pred hišo starešinova žena razvolja culo in vrže med ljudi, kar je bilo v njej. Kdor kaj dobi se čuti zelo srečnega.

Kako lepa je ta stara nekdanja navada! Kaj je od nje še ostalo v današnjem času?

x-y

ITALIJANSKA ŽENA 1956

21-letna Silvana Cantone iz La Spezia, žena slepega učitelja, je bila v nedeljo 5. maja izvoljena v Meranu za italijan- sko ženo 1956. Izmed dvajset kandidatinj, ki so zastopale vse pokrajine Italije, je bil soglasno dodeljen ta častni naslov italijanski ženi, ki je v svojem zakonskem življenju s slepim možem dokazala izre- den čut altruizma in odpovedi. Sama hčerka slepega očeta, je kljub njegovemu nasprotovanju, poročila slepega učitelja, ki ga je spoznala v šoli za slepce, kjer tudi sama poučuje brailsko pisavo. Kot nagra- do za italijansko ženo 1956 je prejela od nekega trgovca iz Pavije lepo vsoto 5 milijonov lir. Drugo nagrado v znesku dveh milijonov in pol je prejela gospa Giuseppina Bianchi iz Milana, tretjo v znesku dveh milijonov pa sta prejeli Kar- la Colombo in Elena Zorzi iz Merana, slednja mati 13 otrok.

Proti gorskim nesrečam

Mount Blanc bo od letošnjega poletja dalje imel svojo stalno redarsko stražo, kakor jo imajo vsa mesta in nevarne ceste. Ta ukrep so v preteklih dneh odo- brila razna ministrstva z namenom, da se prepreči naraščajoče število gorskih nesre- č na tem nevarnem pogorju. Smučarska in planinska šola v Chamonixu na odsej o- premljena z najboljšimi tehničnimi apa- raty za reševanje ponesrečenih v visokih gorskih predelih. Razpolagala bo tudi z 80 rednimi člani posadke, ki bodo stalno na razpolago in bodo takoj priskočili na pomoč v slučaju nesreče.

Redni gorski vodniki so se za sedaj o- mejili le na nadzorniško službo v priča- kovanju, da bi statut zavaroval njihov položaj, a verjetno se bodo tudi oni pri- družili stražam visokih gorskih predelov. Njihovo zahtevo, da bi jih država zavarova- vala v slučaju težke ali smrtne nesreče, je ministrstvo zaradi prevelikih stroškov za sedaj odbilo.

V pričakovanju rešitve tega vprašanja so razna francoska ministrstva sklenila iz- dajo posebnih legitimacij za planince. Vsak planinec bo moral, predno bo stopil v vzpenjačo, napisati na to legitimacijo vse svoje podatke in tudi pot, katero na- merava narediti in ki jo v nobenem slu- čaju ne bo smel več spremeniti. To bo v slučaju nesreče olajšalo iskanje gorskim stražam in tako brez dvoma zmanjšalo in olajšalo težke gorske nesreče zadnjega časa.

Wilhelm Hünermann:

5

Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

Oni pa je trudno zmajal z glavo in vprašujoče pogledal oskrbnika. Nato je tiho rekel: »Ali stanuje tukaj monsignor de Bonnal, škof iz Clermonta?«

»Kako vam more priti to na misel?« je zajecjal oskrb- nik prestrašen; hipoma je ves prebledel.

»Nič se ne bojte!« je rekel tujec, ki je bil uganil oskrb- nikovo zaskrbljenost. »Saj ne prihajam s slabim namenom.«

Oskrbnik je še vedno pomišljal, ali bi pustil nenavad- nega obiskovalca v hišo ali ne. Tedaj pa so se odprla vrata sosedne sobice in čez prag je stopil starček.

»Pridite noter, dragi prijatelj,« je rekel smehlja je se.

»Jaz sem škof v Clermontu.«

Tujec je takoj pokleknil in spoštljivo poljubil spozna- valčev roko. Nato je potegnil iz skritega žepa pismo in ga izročil škofu. »Dal mi ga je gospod de Bruneval, generalni vikar škofije Poitiers,« je dostavil. »Poslal me je k vam. Prosim, da bi me posvetili v duhovnika.«

Škof je pismo skrbno prebral. Nato je veselo stisnil tujcu roko in rekel:

»Dobrodošli, diakon Peter Coudrin! Rad izpolnim vašo željo.«

Kmalu nato je Peter Coudrin klečal v knjižnici irskega semenišča pred škofom spoznavalcem. Iz kapele je donel

smeh in rjovenje pijanih jakobincev.

»Poslušajte,« je rekel monsignor de Bonnal in pokazal z roko navzdol, od koder je v tišino knjižnice spet zadonela ostudna prekucijska pesem: »Bo že šlo! Duhovnike na sve- tilnike!« — Prodorno je pogledal mladega diakona. »Tu spodaj pojejo koral za vaše mašniško posvečenje. Ljudje vas bodo izganjali, preganjali, sramotili in sovražili. Preklinjali vas bodo, če jih boste prišli blagoslovljati. Tepli vas bodo, ko jih boste prišli zdraviti, spodili vas bodo, ko jih boste prišli reševati. Postali boste človek brez doma, brez časti, brez miru, človek, zasramovan za smrt, zasledovan kot divja zver, preganjan in ujet kot hudodelec. Živeli boste v rev- ščini, v mrazu in zimi, brez strehe in pomoči; trpeli boste lakoto in pomanjkanje. Morda vas čaka ječa, morda morišče. Poslušajte, Peter Coudrin!«

In spet je zabučala od spodaj strašna pesem: »Duhov- niki na svetilnike!«

»In sedaj vas vprašam, Peter Coudrin, ali hočete postati duhovnik?« Toda diakon je pogumno gledal na častiljivega spoznavalca in rekel:

»Prosim, da me posvetite v duhovnika. Bog mi bo dal moči.«

»Hvala Bogu!« je odgovoril starček. Nato sta oba molila litanije vseh svetnikov z vso gorečnostjo, katero sta njuni sreči občutili v tem trenutku.

*

Medtem je spodaj v kapeli kar naprej divjal rdeči pekel. Rjovenje in tuljenje pijanih je postajalo vedno bolj živinsko. V vso to grozoto pa je gledalo s stene tiho, resno obličje Križanega.

Mesar Legendre, ki je bil najbolj surov od vseh drugih, je stopil opotekaje se proti svetemu križu, dvignil mašni kelih, čez rob katerega se je polivalo žganje, proti Kristusu in se zadrhl:

»Ha, Jezus iz Nazareta, pij, izpij ga požirek! Saj si kri- čal s križa, da si žejen. Sedaj pij! To ni kis in žolč! To je dobro francosko žganje! Pij, Gospod Bog, pij!«

Divji krahot je nagradil strašno bogokletje. Pijanec pod križem pa se je drl naprej:

»Ali nočeš piti? Morda ti žganje ni dovolj dobro? Toda pil boš, meščan Jezus! Moraš piti!« In bogokletnež je izlil žganje Križanemu v obraz, da je grozotno onesnažilo ves križ. In spet je rdeči pekel pritrdjeval tulil.

Tedaj pa je Jurij Beaujean, najmlajši med jakobinci, tako naglo poskočil, da se je cerkvena klop z ropotom pre- kucnila. Zakričal je in planil na bogokletneža ter ga sunil s pestjo v brado, da se je orjaški mesar kar sesedel. Nato pa je snel oskrunjeni križ s stene, ga visoko dvignil in jezno zakričal v tolpo pijancev:

»Tega ne maram, ne, tega ne trpim! Nazaj! Kdor mi stopi na pot, ga pobijem.« In res se noben jakobinec, ki so tiho in kot okameneli stali tam okoli, ni upal ga ovirati. Jurij Beaujean je dvignil križ kot zastavo in ga odnesel iz kapele.

*

V istem trenutku je škof de Bounal položil roke na mla- dega diakona pri zakramentu svetega mašniškega posvečenja. Z zaprtimi očmi je prosil za učenca Kristusovega božjega blagoslova in moči Svetega Duha. Petru Coudrinu pa je bilo, kot da kleči pred prestolom Boga, ki mu vžiga v srce in roke svoj sveti pečat.

(Nadaljevanje)

Prefektov pozdrav „Kat. glasu“

Novi goriški prefekt dr. Hijacint Nitri je ob svojem prihodu v Gorico poslal našemu listu svoj pozdrav, za katerega se mu je urednik zahvalil z voščilom, da bi njegovo delo med nami ustvarjalo vedno večje razumevanje med obema tu živčima narodoma.

Tombola Zelenega križa se je nasmehnila tudi otrokom

Zaradi slabega vremena je bila tombola goriškega Zelenega križa prenešana na nedeljo 12. maja. Prisostvovalo ji je zelo veliko Goričanov, pa tudi ljudi iz okolice. Sreča se je tokrat nasmehnila tudi otrokom. Izmed treh nagradencev je 9-letna Livia Rossi, istrska begunka, 19-letni dijak slovenskega liceja Saverij Furlan in tehnik Karel Tavagnutti. Slednji je zadel 30.000 lir, Saverij 60.000 in mala Livia 10.000 lir.

Afrika potrebuje rudarjev

Goriški delavski urad sporoča, da je v teku vpisovanje mladeničev od 18. do 25. leta za delo v zlatih rudnikih Južne Afrike. Od prijaviteljnih se zahteva, da so dovršili peti razred ljudske šole (diplomirani kandidati sploh ne pridejo v poštev). Zanimati naj se takoj javijo na delavskem uradu v ulici Crispi, kjer dobijo tudi vse potrebne podatke.

Muhasta repatica

Zvezda repatica, ki smo jo ob velikonočnih praznikih videli na našem nebu, je zelo muhasta gosa. Astronomi so nad njo razočarani. Potem ko jih je precej časa pustila čakati in se je komaj prikazala, je sedaj nenadoma izgubila svoj rep. Ta pojav so zaznamovali po vseh opazovalnicah. Slavni astronom Fernand Baldet iz opazovalnice v Meudonu je izjavil, da je ta pojav popolnoma nerazumljiv in v nasprotju z vsemi pravili astronomije.

Obmejni promet na Goriškem

V preteklem mesecu aprila se je obmejni promet med Jugoslavijo in Italijo še povečal. Z obmejnimi propustnicami je prišlo na Goriško 42.000 jugoslovanskih državljanov, v Jugoslavijo pa je odšlo 21.000 italijanskih državljanov. Največji promet so zabeležili na bloku pri Rdeči hiši. Preko tega bloka je potovalo tudi 2.519 Italijanov s potnim listom, prišlo pa je 1.384 tujcev. Precejšen je bil tudi promet avtomobilov in kamionov, ki so odpeljali 7.835 ton, uvozili pa 91.927 ton blaga.

Škoda zaradi mraza

Mrzli val s snegom in slano, ki je pretekli teden zajel tudi našo pokrajino, je prizadel na kmetijstvu ogromno škodo. Zlasti so prizadete površine in vinogradi, a tudi sadju ni prizaneslo. Meteorološka postaja na goriškem letališču je zabeležila v preteklem tednu najnižjo temperaturo 2,4 stopinje pod ničlo. Nekaterim kmetom v Standeržu je še celo voda, ki so jo imeli na prostem, zmrznila. Medtem ko je bila vsa hribovita goriška okolica s Sv. goro, Banjško planoto, Čavnom in Fajtovim hribom pokrita s snegom, je goriške vrtove pokrila slana.

Po prvih podatkih so izračunali, da bodo zaradi zadnjega mraza trte obrodile za 70.000 hl vina manj, kot je bilo predvidevano, kar bo vinogradnikom prizadelo 700 milijonov lir škodo. 300 milijonov lir škodo pa računajo na površini in drugih pridelkih. Tako je v celoti utrpelo goriško kmetijstvo okrog ene milijarde lir škodo.

Mraz je prizadel tudi Tržaško in Beneško Slovenijo. Celotna škoda ni še ugotovljena, vendar računajo, da bo skupno z Goriško dosegla skoro dve milijardi.

Upajmo, da bo tako težko prizadetim kmetom priskočila vlada na pomoč in da jih bodo oprostili tudi davkov.

Konec tržiške stavke

Električni varilci ladjedelnice CRDA v Trzinu so prešli že v tretji mesec stavke. Medtem so suspendirali že 1800 delavcev.

V torek 7. maja je minister za državne zadeve Togni sprejel delegacijo sindikalnih organizacij Cisl, Uil in CGIL ter članov notranje komisije CRDA, ki mu je pojasnila položaj ladjedelnic po 64 dneh stavke. Minister Togni je zaslusal tudi ravnateljstvo CRDA.

Po obisku v Rimu sindikalnih organizacij električnih varilcev CRDA, je bil na skupščini sprejet sklep, da delavci prenehajo s stavko in pričnejo z delom. Tako so dne 13. maja, po 69 dneh stavke, varilci zopet pričeli z delom. Pooblastili pa so

svoje predstavnike, ki so naslednji dan pričeli s pogajanjem, naj se suspendiranim delavcem izplačajo še neizplačane mezde, ter naj se jim nudi ugodnost dopolnilne blagajne, ki naj ustreza 42 uram na teden. Električni varilci nadalje zahtevajo, naj se jim izplača vsota, ki je bila določena med sindikalnimi organizacijami, ter naj se jim konec tedna nudi pomoč 15.000 lir posojila, ki ga bodo vračali z majhnimi odplačili. Tako se je zaključila najdaljša stavka v zgodovini tržiških varilcev.

Statistika o gmotnem stanju

Goriško županstvo sporoča, da bodo v tem tednu posebni pooblaščenec obiskali določene družine z namenom, da ugotovijo njih gmotno stanje. Tudi lansko leto se je že vršila na Goriškem podobna anketa in to na pobudo Osrednjega urada v Rimu. Ker ostanejo vse vesti strogo tajne, poziva županstvo, naj bodo izprašani točni v odgovorih.

Opozorilo optantom

Po znani razsodbi tržiškega sodišča, po katerem se optanti morajo smatrati za italijanske državljane, dokler ne bo njihov položaj v tem oziru dokončno pozitivno ali negativno rešen, je ministrstvo za notranje zadeve ukazalo županom, naj vsem takim optantom izdajo državljanski list, ki ima pa le začasno veljavo.

Prizadeti lahko pri pristojnem županstvu prosijo, da jim izda potrdilo o državljanstvu.

Trst brez župana

Ker dne 3. maja ni prišlo do izvolitve župana — pri prvih treh glasovanjih ni namreč nihče dobil absolutne večine —, sta se vršili pretekli petek 10. maja še dve glasovanji v občinskem svetu. Pri četrtem glasovanju je dobil dosedanji župan Bartoli 21, prof. Dulci pa 25 glasov. Za izvolitev pa je bila potrebna absolutna večina glasov. Zato se je glasovalo petič med obema; pri tem glasovanju je bila potrebna le relativna večina glasov. Izvoljen je bil Dulci s 25 glasovi, dočim je dobil Bartoli le 23 glasov. Poslednjega so volili demokristjani, liberalci in oba monarhova. Za Dulcija pa so glasovali socialdemokrati, komunisti, titovci, socialisti in dva svetovalca Narodnega gospodarskega gibanja (MEN). Ostali svetovalci so oddali belo glasovnico. Toda takoj po izvolitvi se je Dulci odpovedal županskemu mestu, ker je njegovo izvolitev omogočila skrajna levica. Zato bo treba začeti z vsem volilnim postopkom od začetka, to se pravi, potrebnih bo novič verjetno pet glasovanj v teku nadaljnjih 14 dni.

Nekateri so mnenja, da bo konec koncev spet prodrl ing. Bartoli. To pa zato, ker imajo demokristjani v občinskem svetu relativno večino, vse ostale stranke pa se ne morejo zediniti za tako veliko število glasov (20). Če se na isti način posreči sestaviti tudi občinski odbor, potem pojde vse po starem in je bila občinska kriza odveč. To bi bilo možno v tem primeru, ako bi se stranke bale novih volitev. Možno je namreč, da grozijo nekateri z novimi volitvami le iz demagoških razlogov.

Tržaškim meščanom ne preostane drugega kot potrpežljivo čakati, da se mestni očetje med seboj sporazumejo in razdelijo stolce v mestni upravi.

Italijansko-avstrijska komisija

Dne 7. maja se je začelo v dvorani Tržaške trgovske zbornice zasedanje mešane italijansko-avstrijske komisije za avstrijski promet skozi Trst. Podkomisija je razpravljala o pomorskih in železniških zvezah ter o cestnem prometu. Zasedanje mešane podkomisije se je zaključilo dne 13. maja. Delegaciji sta proučili vsa vprašanja in bili so sprejeti soglasni sporazumi, da se uveljavijo tehnični ukrepi za izboljšanje pogojev za obojestranski promet. Med drugim so sklenili povečati število tovornih vlakov iz Trbiža proti Trstu.

Podgora

Zvedeli smo, da so končno tudi na prefekturi bili odobreni načrti in vse potrebno za dostojno ureditev prostora ter olepšavo pred podgorsko župnijsko cerkvijo ter okoli cerkve. Goriško županstvo je bilo namreč že v februarju odobrilo predlagani proračun za okrog 400.000 lir. Dela ob lepem novem mostiču čez Sočo se bližajo koncu in tako upamo, da bo slednjič tudi v naši vasi marsikaj zgedalo kaj lepše in boljše kot poprej. — Pa še nekaj: v nedeljo smo bili v cerkvi opozorjeni, naj pazimo, da ne nasedemo protestantski propagandi. Ugotovilo se je, da so v zadnjem času po mestu, po okolici in tako tudi po naši župniji hodili razni agentje in med drugim ponujali razne knjige in ilustriran list, ki nosi naslov VITA E SALUTE — rivista mensile per un'esistenza più sana e felice. Torej: glede svete vere in jasnih pojmov v pravosti bodimo trdni in neomajni.

RAJBELJ

V zadnji številki smo poročali o govoru pokrajinskega tajnika svobodnih sindikatov na Trbižu na delavskem prazniku prvega maja. Radi bi dodali še to, da je v svojih izjavah posebno poudarjal stavek: »Močna ekonomija, močan sindikat.« Ker gre tu za važno delavsko zadevo, da naše zahteve ne smejo presegati dohodkov podjetja ali države, bi bilo svetovati, da se naši sindikati temeljito zanimajo o dohodkih naših gospodarstev v teh novih ugodnejših okoliščinah skupnega tržišča Zapadne Evrope, da ne bodo naše zahteve prekoračile mej pravičnosti in začle v pretiranost.

Sv. Ivan

Preteklo nedeljo je gostovala na odru naše Marijine družbe mladina iz Bazovice. Igrali so igro »Izgubljeni raja«. Delo je zelo primerno za naše občinstvo. Hvaležnih gledalcev je bilo prav lepo število, četudi so bile v mestu isti dan, druge slovenske prireditve. Mladi igralci in igralki so zelo odlično odigrali svoje vloge. Poznala se je skrbna roka gospodične režiserke. Mnogi so izrazili željo, da bi se taki nastopi odra iz Bazovice pri nas pogosto ponavljali.

Se ena novost. Pri šmarnicah nam letos govori preč. g. Vidmar. Govori tako zanimivo, da si je osvojil srca mnogih zvestih poslušalcev. Ob delavnikih so šmarnice ob 20., ob nedeljah in praznikih pa ob 16. uri.

Trébeč

Drugo nedeljo v maju smo imeli pri nas že običajno in priljubljeno marijansko procesijo v čast Majniški Kraljici. Lepa udeležba je bila dokaz, da je tudi pri nas še veliko Marijinih častilcev in prav to nam daje veselo zaupanje za bodočnost.

Procesija se je izvršila v najlepšem redu. Verniki so navdušeno prepevali Marijine pesmi ob spremljavi domače godbe pod vodstvom organista Danilota Kralj. Narodne noše in belooblečene dekelce, ki so se uvrstile pred Marijinim kipom, so dale procesiji nekaj značaj domačnosti in prisrčnosti. Najlepše doživetje pa je bil za mnoge govor g. Alberta Miklavca, ki je s prepričljivimi besedami za Marijino čast ganil prisotne do solz.

Zahvaljujemo se mgr. Silvaniju, ki je vodil procesijo in g. Jožetu Kunčiču, ki se je poštvalno potrudil, da je tridnevni-ca pred praznikom lepo uspela.

Bazovica

Z veliko nestrpnostjo pričakujemo Bazovci pridne goriške igrance. Prihodnjo nedeljo nas bodo razveselili z veseligr: »Scapinove zvijače«. Vljudno vabimo vse okoličane, naj pridejo v našo dvorano, kjer se bodo iz srca nasmejali. Začetek ob 17. Iz vseh okoliških vasi imate zelo dobre avtobusne zveze z našo vasjo. Tudi iz mesta se z veliko lahkoto pride

DRAMSKI ODESK SKPD IZ GORICE
bo gostoval z veseligr

„SCAPINOVE ZVIJAČE“

v BAZOVICI

dne 19. maja ob 17. uri v župnijski dvorani, in istega dne

v DOLINI

ob 20.30.

Prisrčno vabljeni!

v Bazovico. Ob nedeljah je pri nas veliko Tržačanov, ki se tu zračijo in nekateri, zlasti mladi, precej sračijo. Naše gostilne vas znajo prav dobro postreči. Po veseli igri se spodobi, da se prepričate, da se v Bazovici dobro je.

Eden izmed naših zvestih naročnikov »Kat. glasa« Grgič Zoro je pri žrebanju, ki ga prireja tvrdka Agip gas, dobil lepo darilce: avto Fiat 600. Čestitamo. Obenem se veselimo, da prihajajo taki darovi v roke naših delavcev.

Žavljje-Štarmar

Ko je »Katoliški glas« objavil prispevke za katoliški tisk, je pripisal te prispevke Žavljam, Štarmar je pa izpustil. Pa ne samo izpustil, ampak celo napisal, da ni bilo nobenih prispevkov. Lansko leto pa je bilo prav obratno: dal je Štarmar, Žavljje pa nič.

Vse to razodeva slabo poznanje zemljepisa tržiške okolice. Zato naj bo danes par besed o duhovni ali kaplaniji Žavljje-Štarmar (Aquilina), ki spada sedaj pod Milje, a je do nedavnega spadala pod Mačkovelje, odnosno pod Osp.

Duhovnija je obsežna in se vsak dan veča, ker vstajajo nove hiše kakor gobe po dežju. Število prebivalcev se je še posebno povečalo, ker so »Pri orchu« postavili taborišče za begunce, predvsem za tiste iz miljskih hribov.

Na gričku kraljuje cerkev svetega Janeza, ki so jo dobri verniki sami sezidali. In od cerkvice imaš krasen razgled na miljski zaliv, na čistilnico Aquila in na vse nove domove: na eno stran v Žavljah, na drugo pa v Štarmarju tja do meje.

V tej mali cerkvi se vrši služba božja za slovenske vernike. Gospod prihaja iz Trsta. Cerkev je skoraj vedno polna; pa ne samo vernikov, ampak tudi molitve in lepega ljudskega petja. Za petje, za oskrbo cerkve in za cvetice skrbijo dobre duše, ki zaslužijo vso pohvalo. Posebno pohvalo pa zaslužita deklet iz Mačkovelj, ki sta pred letom hodili nedeljo za nedeljo k službi božji k Sv. Ivanu in skrbeli za lep potek službe božje. Sedaj opravljajo vse domači verniki. Pravzaprav je tre-

POZOR!

Po vseh vaseh na Krasu se je začela kampanija za rdeče časopisje. Od hiše do hiše hodijo vsako nedeljo titovski agentje in ponujajo *Primorski dnevnik*, *Ted. Tribune*, *Našo ženo*. Če kdo nima denarja, dobi zastoj. Mnogi se ne upajo odreči, ker je za hišo meja, in jo je treba večkrat prekoračiti iz več razlogov. Zato vidiš v skoro vseh hišah »Primorski« ali »Ted. Tribune«.

Naše vernike svarimo pred komunističnim časopisjem in jim kličemo v spomin, da je Cerkev prepovedala pod smrtnim grehom čitanje tega časopisa, ki je nasprotno veri. Katoličani, bodite bolj odločni in poslušni sv. Cerkvi!

ba reči, da pravi stari domačini le malo zahajajo k Sv. Ivanu. Če ne bi bilo nekaj dobrih naših ljudi, ki so prišli od onstran meje, bi bilo včasih v cerkvi prav žalostno. Enako kakor tudi v slovenski šoli.

Sedaj v majniku so v cerkvi šmarnice. Obisk je dober. Vse opravljajo verniki sami, ker gospod ne more prihajati. Molijo, pojejo in berejo šmarnično berilo. Kar lepo naprejo!

Za vso razsežno kaplanijo skrbi g. M. Penco; ki stanuje v novi župnijski hiši. Že dolgo čaka, da bodo začeli zidati tudi cerkev, ki bi ustrezala vsem dušno pastirskim potrebam. Službo božjo za italijanske vernike ima pri sestrah, ki imajo veliko hišo z otroškim vrtem in ki se precej zanimajo za žensko mladino.

Poleg cerkvice sv. Ivana in kapele pri italijanskih sestrah je kapelica tudi v taborišču, kjer je sedaj vsako nedeljo posebna sveta maša. Tudi za to mašo skrbi duhovnik, ki prihaja iz Trsta.

Radio Trst A

Nedelja, 19. maja: 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Vera in naš čas. — 12.00 Oddaja za najmlajše — Antonija Turk: »Ugrabljen grofčin« (II. del). — 15.00 Glasba Franca Leharja. — 16.30 Mussorgski: Slike iz razstave.

20. maja: 18.00 Schumann: Kvintet v B-duru, op. 44. — 21.00 Znanost in tehnika. — 21.15 Velika dela slavnih mojstrov. — 22.00 Biografije slovenskih kulturnih revij. — 22.15 Vokalni kvintet.

2. maja: 18.00 Krenek: Koncert št. 3 za klavir in orkester. — 19.15 Zdravniški vedež. — 21.00 Radijski oder: Frederik Lonsdale: »Drug veter«, komedija v 3. d.

22. maja: 12.00 Iz zgodovine zdravilstva. — 13.30 Operne uverture. — 18.00 Stohr: Sonata za farto in klavir op. 61. — 21.00 Obletnica tedna. — 22.00 Italijansko povojno gledališče.

23. maja: 18.24 Koncert tenorista Dušana Pertota. — 19.15 Šola in dom. — 21.00 Dramatizirana zgodba — Ezio D'Erice »Mesto ponoči« (III. in IV. del). — 22.00 Nove knjige in izdaje.

24. maja: 12.00 O vitaminih. — 18.00 Mozart: Kvintet v g-molu. — 21.00 Prireditve in umetnost v Trstu. — 21.15 Velika dela slavnih mojstrov. — 22.00 Velika arheološka odkritja. — 22.15 Stravinski: Ognjeni ptič.

25. maja: 13.30 Pestra operna glasba. — 16.00 Utrinki iz znanosti in tehnike. — 18.00 Koncert pianistke Silve Krašovec. — 18.30 Glasba za naše malčke. — 21.00 Teden v Italiji. — 21.10 Schumannova glasba. — 22.00 Čajkovski: Koncert za violino in orkester op. 35.

OBVESTILA

Izšla je 3. številka »MLADIKE«. Poverjeniki jo lahko dvignejo na upravi v Trstu in v Gorici na upravi »Kat. glasa«.

SPREJEMNI IZPIT v 1. razred nižje srednje šole (Gimnazije) v Gorici se prične 6. junija ob 9. uri s pismeno nalogo iz slovenščine. Naslednji dan bo pismena naloga iz računstva in dan nato ustno izpraševanje v vrstnem redu, ki bo javljen na razglasni deski šole.

Za pripustitev k temu izpitu je treba, da učenec vloži prošnjo na kolkovanem papirju za 100 lir, naslovljeno na ravnateljstvo nižje srednje šole najkasneje do 20. maja.

Vsa natančnejša pojasnila se dobijo v tajništvu, ki je odprto vsak dan od 9. do 12. ure.

Odgovorni urednik: mgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpea: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davok na registrskem uradu.